

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Бородіна Лілія Володимирівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність окремим приписам статей 8, 55, 129 Конституції України (конституційність) статті 284, 392 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України).

Заявниця стверджує, що неконституційність статті 284 КПК України полягає у відсутності у ній положення для закриття кримінального провадження у випадку, коли рішенням ЄСПЛ безпосередньо у конкретному кримінальному провадженні констатовано порушення вимог Конвенції з прав людини і основоположних свобод 1950 року. Неконституційність же статті 392 КПК України, на думку скаржниці, полягає у тому, що вона не дозволяє оскаржити в окремому апеляційному і касаційному порядку ухвали місцевого суду про відмову у закритті кримінального провадження.

Бородіна Л.В. також вважає, що внаслідок застосування у її судовій справі статей 284, 392 КПК України було порушено її права на: оскарження судових рішень; справедливий суд; розгляд справи упродовж розумного строку (а у випадку порушення розумних строків – право на закриття справи); „ефективний засіб захисту на національному рівні“; судовий захист. У зв'язку з цим вона висловлює клопотання здійснити перевіряння оспорюваних статей КПК України на відповідність статтям 8, 55, 129 Конституції України.